

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e221224/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

Nr. 184.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Om de høitredseindtvedende (61de) Røde.

(Fort.)

Fr. Jørgensen: Komiteens ærede Formand har udtalt, at Komiteen dog ittemindst tilbøielig er gaaet ind paa det Forslag, som her forelægges. Dette forekommer mig at være meget langt fra Sandheden, eller ialfald saa det grundet sig paa en Misforstaaelse; thi dersom jeg kan lase Forslaget rigtig, saa gaar det tydeligt ud paa at anmode Komiteen om at forelægge Betænkningen betænktes, paa den Maade, som den selv finder rigtig, men i alle Tilfælde saaledes, at den foreløbige Behandling af Udsættelsen kan tage sin Begyndelse, naar Børnepligtlovens sidste Behandling er færdig. Børnepligtloven vil være færdig om 3 a 4 Dage, og derfor gaar Forslaget ud paa, at Komiteen kan forelægge Forsamlingen et Stykke af sin Betænkning saa tidlig, at det kan tages under Forhandling i Begyndelsen af næste Uge. Jeg skal anmode den ærede Forslagsstiller om at forklare, om det ikke er hans Mening med Forslaget, saaledes som jeg har yttret. Stulle han efter den sidste Udsættelse af Børnepligtloven tage sit Forslag tilbage, saa oplyser jeg det, idet jeg udtrykkelig erklærer, at min Mening derom er, som jeg her har sagt. Jeg hører til dem, der troer, at vi fremstir Alt der betænktes og for at faae Udsættelsen paa den Tidspunkt, hvori vi nu lever, og derfor har jeg og de Rigsdagsmænd, som naar den samme Anstalt som jeg, opfordrer flere Trodsfæller, der sidde i Grundlovskomiteen, til sin at bidrage i de Hovedpunkter, hvorpaa vi anser, at Børnepligtlovens Bæret, men at lade alt det mindre Vigtige ude af Sagen og overlade til dem, som have Vægt til at forebygge sig i Smøring, der at lægge deres Blik paa og Grundigheden for Sagen. Jeg holder mig fast ved den Mening, at disse mine Meningssætninger i Komiteen have fulgt denne Anstaltning, og af samme Grund har jeg ogsaa Anstaltning til at troe, at det netop er disse Medlemmer, som have troet, at Komiteen burde efter den Anstaltning, som er givet dem, være gaaet ind paa at forelægge sin Betænkning i Hæftelse, saaledes som i det Mindste er det Tilfælde af Forsamlingens Medlemmer ønskede det. Det er med fuldstøkkende Grund, mine Herrer, at man klager over den Maade, hvorpaa vi fremme vore Forhandlinger, over den mangelfulde Grundighed eller Vidtsigthed, hvormed vi her vedste selv de allerbedste Spørgsmaal, en Fremgangsmaade, der er vel flittet til at nedbryde Forsamlingens Hæftelse i Rationens Dine. Dersom vi vilde rejse den Lige, maade vi virkelig lade Reglet af denne Grundighed fare og jeg ittemindst vil ikke undlade at udtale, at jeg og de, der tænke som jeg, paa ingen Maade skulle fraste at vidtsigligere Forhandlinger her i Salen.

Raufer: Det blev allerede i den Brevveksling, som har fundet Sted mellem Forsamlingens høitredse Formand og Grundlovskomiteen udtalt som en Vællighed, at Komiteen skriftlig vilde afgive sin Betænkning over det 7de Afstykke; Idag har Komiteens ærede Formand erklæret det for Vished, og forsaavidt saa man jo indremmer, at den for en Deel er gaaet ind paa det af mig stillede Forslag, men ogsaa for en Deel og for en saa lille Deel, at jeg ikke kan nægte, at Hensigten med mit Andragende ingenlunde forekommer mig opnaaet derved, hvorfor jeg heller ikke deri har tilstrækkelig Anledning til at tage Forslaget tilbage.

Hjerring: Det skulde gjøre mig meget ondt, om den ærede Forsamling var enig med den ærede Rigsdagsmand fra Børgeme (Fr. Jørgensen) dert, at mine Betænkninger have været meget langt fra

Sandheden. Jeg troer, at jeg har sagt, og det vil ogsaa Rigsdagsmanden kunne til at vise, at Komiteen ittemindst var gaaet ind paa det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn Ste. Valgfærd (Raufer) stillede Andragende, og dertil har den nævnte Rigsdagsmand i dette Øieblik allerede bekræftet; thi, hvordi han ikke har fundet, at jeg var gaaet tilstrækkeligt ind derpaa, har han dog fundet, at jeg var ittemindst gaaet ind derpaa. Forsaavidt dertil Forslag skulde blive henviset til Komiteen, isærlig Forsamlingens Bestyrelse, vil det selvsagt eller blive diskutert af Komiteen, hvor det imidlertid allerede er, ja jeg kan sige, fire Gange har været under Behandling, og paa denne Maade vil man ittemindst kunne se til at forhindre Komiteen fra at tage fat paa Grundloven, naar den altid skal behandle Forslag om at flytte sig. I ethvert Tilfælde vil jeg dog gjere opmærksom paa, at hvis Forsamlingen ikke skulde ville gaae ind paa det Forslag, at cøssere Grundlovskomiteen og selv tage Grundloven under Behandling, men berimede gaae ind paa det Forslag, som Komiteen har fremstillet, nemlig at de 6 første og det 8de Afstykke skulde behandles særskilt og først, og det 7de udsættedes, saa i ethvert Tilfælde Forsamlingen benyttede Komiteen til dertil, samt til at udbrøse flere Ordserer, thi uden en saadan Demvættelse ser Komiteen sig ikke engang tjændt til for denne Deel at imøbetkomme Forsamlingens Døds.

Indenrigsministeren: Naar jeg rejser mig, er det for at udtale, at Ministeriet vistnok ligesaa varm som Forsamlingen nærer det Ønske, at Grundlovsloven maade påskyndes; men det nærer tillige det Ønske, at den kun påskyndes saaledes, at den kan blive til Gavn for Sagen. Naar da den ærede Komite har afgivet en Erklæring til Forsamlingen, hvorefter den, der senere hender Sagen, der hender Forholdet mellem dens Grundføttninger og de enkelte Behandlere, udtaler, at den ærede Børnepligtlovs Forslag ikke kan tages til Følge uden Udsættelse af Sagens Behandling, saa kan Ministeriet ikke andet end bygge sin Mening paa Komiteens Besvarelse. Forøvrigt forekommer det mig, at det hele Spørgsmaal klager fremre fra Ministeriets Sælling, der det mere er et indre Spørgsmaal i Forsamlingen, og jeg skal derfor heller ikke gaae videre ind derpaa.

Der er ender andre Forslag, der ere fremkomne under Debatten. Der er talte om Høyring af Forsamlingen, Reglet der klager ganske udenfor hvad der her forehandles; der er talte om, at Ministeriet, om jeg saa maade sige, skulde erstatte en anden Grundlov, som det skulde forelægges foreløbig, ligesom der ogsaa fra samme Side forevrigt er brugt flere Ordserer angaaende Ministeriets Sælling. Jeg troer, at det ikke vil fore til Noget, at Ministeriet eller enkelte Miniitære indlade sig paa saadanne Betænkninger som enkelte Medlemmer, saalænge de ikke fremtræde som Andragender, eller ittemindst som forud anstaltede Interpellationer, og jeg skal derfor ikke gaae ind paa noget af disse forskjellige og, saavide jeg ser, for Sagen fremmede Forslag.

Formanden: Jeg skal gjere opmærksom paa Betænkningen af § 16 i Forretningsregulativet, hvor det bestemmes, at enhver Bestyrelse om et Andragende ikke maade tages i samme Røde. Det forekommer mig derfor rigtig, ikke nu at sætte Sagen under Afstemning, men oplytte den til næste Røde, og vi skulde da saaledes gaae over til den næste Sag, som Idag saaret for, nemlig det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand for Hereds Amt 4de Distrikt (Grundvig) anførte at gjere til den høitredse Indenrigsminister.

Olson: Naar jeg rejste det Spørgsmaal til den ærede Formand, om det er alene det Andragende, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn Ste. Distrikt (Raufer), eller flere af